

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 532/2010-70

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval sťažnosť G. F., Z., A. T., Z., T. Ž., Z., M. F., Z., M. F., J., A. I., K., S. H., Z., M. N., V., M. P., K., P. F., Z., M. M., Z., J. F., Z., M. K., Č., A. K., K., a M. B., K., zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice-okolie postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 (predtým sp. zn. 5 C 111/91) p o r u š i l základné právo G. F., A. T., T. Ž., M. F., M. F., A. I., S. H., M. N., M. P., P. F., M. M., J. F., M. K., A. K. a M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 p r i k a z u j e ďalej konať bez zbytočných prierahov.

3. M. P., M. M., T. Ž. a A. T. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume po 2 000 € (slovom dvetisíc eur), G. F., J. F., P. F. a M. F. po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), A. I., M. F., S. H. a M. N. (H.), M. K., M. B. a A. K. po 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Košice-okolie p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. G. F., A. T., T. Ž., M. F., M. F., A. I., S. H., M. N. (H.), M. P., P. F., M. M., J. F., M. K., M. B. a A. K. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2 403 € (slovom dvetisícštyristotri eur), ktoré j e Okresný súd Košice-okolie povinný vyplatiť na účet ich advokátky JUDr. I. R., Advokátska kancelária, K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. II. ÚS 532/2010-43 z 9. decembra 2010 na ďalšie konanie sťažnosť G. F., A. T., T. Ž., M. F., M. F., A. I., S. H., M. N. (H.), M. P., P. F., M. M., J. F., M. K., A. K. a M. B. (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej tvrdili, že postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98 (predtým sp. zn. 5 C 111/91) bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovatelia v podstatnej časti sťažnosti uviedli:

„Dňa 16.1.1991 podal A. D. na Okresnom súde Košice – vidiek žalobu o vlastníctvo k nehnuteľnosti proti žalovaným: žalovanému v 1. rade F. R., žalovanej v 2. rade A. I., žalovanému v 3. rade J. D., žalovanej v 4. rade T. J., žalovanému v 5. rade J. N., žalovanej v 6. rade A. B., žalovanej v 7. rade T. D., žalovanej v 8. rade J. J., žalovanému v 9. rade J. R., žalovanému v 10. rade J. R., žalovanej v 11. rade Z. G.

Toto konanie sa viedlo na Okresnom súde Košice - vidiek pod sp.zn. 5C 111/91, v súčasnosti sa vedie na Okresnom súde Košice – okolie pod sp.zn. 17C 169/1998.

Dňa 23.5.1991 odvolaním k sp. zn. 5C 111/91 žalovaná T. D. uviedla právnych nástupcov po zomrelých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 23.5.1991 odvolaním k sp. zn. 5C 111/91 žalovaná J. J. uviedla pozostalých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania...

Na pojednávaní dňa 27.3.1998 bolo rozhodnuté o čiastočnom nároku žalobcu a žalovaných v 1. až 4. rade. Nárok žalobcu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zap. na LV č. ... kat. úz. Z. ako parc. č. ... – záhrady s výmerou 359 m² a č. ... – záhrady s výmerou 126 m² ako aj vzájomný návrh žalovaných M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž., M. I., Ing. J. M. a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – par. č. ... –záhrada o výmere 165 m², 59/2 – zast. plocha o výmere 60 m², ... – zastavaná plocha o výmere 66 m², ... – záhrada o výmere 243 m² tak, že tieto patria v celosti do dedičstva po neb. J. F. a M. F., rod. R. a v 2/3-inách k parc. č. ... – spoločný dvor o výmere 128 m², bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. 17C 169/98.

Na pojednávaní dňa 27.3.1998 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca A. D. je podielovým spoluvlastníkom v podiele 3/4 k nehnuteľnostiam parc. č. ... zastavaná plocha s výmerou 75 m² a domu na parcele č. ... súp. číslo ... a podiel 1/4 k týmto nehnuteľnostiam patrí do dedičstva po neb. A. I. zomretej ... a, že nárok na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zap. na LV č. ... kat. úz. Z. ako parc. č. ... – záhrady s výmerou 359 m² a č. ... – záhrady s výmerou 126 m² ako aj vzájomný návrh žalovaných M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž., M. I., Ing. J. M. a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – par. č. ... – záhrada o výmere 165 m², 59/2 – zast. plocha o výmere 60 m², ... – zastavaná plocha o výmere 66 m², ... – záhrada o výmere 243 m² tak, že

tieto patria v celosti do dedičstva po neb. J. F. a M. F., rod. R. a v 2/3-inách k parc. č. ... – spoločný dvor o výmere 128 m², bol vylúčený na samostatné konanie.

Dňa 25.5.1998 bol rozšírený protinávrh vo veci sp. zn. 5C 111/91...

Z doposiaľ uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov vyplýva, podľa názoru sťažovateľov nepochybne, že v konaní vedenom u odporcu pod sp. zn. 17C 169/98 (predtým sp. zn. 5C 111/91), ktorého účastníkmi sú sťažovatelia, dochádza k prieťahom.

Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 5C 111/91 a doposiaľ, po 19 rokoch a takmer 8 mesiacoch od jeho začatia nie je právoplatne skončené.

Za významnú považujú sťažovatelia skutočnosť, že sa prvé pojednávanie v predmetnej veci uskutočnilo viac ako rok a pol po podaní žaloby. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo až v roku 1996 a následne ďalšie až o rok neskôr dňa 19.2.1997. Pojednávanie zo dňa 19.2.1997 bolo odročené na 19.3.1997, no ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo až 17.9.1997. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 2.12.1997. Na nasledujúcom pojednávaní dňa 27.3.1998 bol vynesený rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté len v časti pričom časť bola vylúčená na samostatné konanie. Po viac ako 7 rokoch tak bolo rozhodnuté len o časti nároku.

Prvé pojednávanie k sp. zn. 17C 169/28 sa uskutočnilo dňa 2.8.2001, a teda viac ako 3 roky po vynesení rozsudku o vylúčení časti nároku na samostatné konanie. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnili dňa 7.11.2008 a 8.6.2009.

Okresný súd Košice - okolie niekoľkokrát odročil pojednávanie na neurčito, a to napríklad uznesením zo dňa 23.9.1992, uznesením zo dňa 17.9.1997, uznesením zo dňa 2.8.2001, uznesením zo dňa 10.1.2002 a uznesením zo dňa 7.11.2008...

Sťažovatelia sú presvedčení o tom, že konanie Okresného súdu Košice - okolie nesmeruje k odstráneniu ich právnej neistoty, teda k právoplatnému skončeniu sporu, ale súd svojím postupom a rozhodnutiami naopak konanie nedôvodne predlžuje a oddaľuje tým poskytnutie právnej istoty rozhodnutej veci sťažovateľom.

Ako vyplýva zo skutočností..., v postupe Okresného súdu Košice - okolie sú obdobia, kedy nevykonával žiadnu aktivitu smerujúcu k skončeniu konania. Vzhľadom na dĺžku, aj obdobie nečinnosti spôsobilo, že konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

Vec je súčasťou štandardnej agendy všeobecných súdov. Podľa názoru sťažovateľov nie je vec právne ani skutkovo zložitá. Určité komplikácie a spomalenie postupu konania možno priradiť okolnosti, že v predmetnej veci je väčší počet účastníkov konania. Vzhľadom na charakter sporu však ani táto okolnosť nemôže ospravedlniť čas, v priebehu ktorého Okresný súd Košice - okolie vo veci právoplatne nerozhodol.

Dňa 21.7.2010 bola predsedovi Okresného súdu Košice - okolie podaná sťažnosť sťažovateľov G. F., A. T., T. Ž., M. F., M. F., A. I., A. K. a M. K. na prietahy v konaní vo veci sp.zn. 17C 169/98. Do dnešného dňa nebola sťažnosť sťažovateľov vybavená.“

V doplnení sťažnosti doručenom 20. septembra 2010 sťažovatelia oznámili, že ich právnej zástupkyňi bola doručená odpoveď okresného súdu, ktorý uznal ich sťažnosť na prietahy v konaní z 21. júla 2010 za dôvodnú.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti po predbežnom prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľov na prejednanie veci bez zbytočných prietahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní sp. zn. 17C 169/98 (predtým sp. zn. 5C 111/91) porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice – okolie konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 17C 169/98 (predtým sp. zn. 5C 111/91) bez prietahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Košice – okolie pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom finančné zadosťučinenie, a to

- *sťažovateľke M. P. vo výške 7000 EUR,*
- *sťažovateľke M. M. vo výške 7000 EUR,*
- *sťažovateľke T. Ž. vo výške 7000 EUR,*
- *sťažovateľke A. T. vo výške 7000 EUR,*

- sťažovateľovi G. F. vo výške 4000 EUR,
- sťažovateľke J. F. vo výške 4000 EUR,
- sťažovateľovi P. F. vo výške 4000 EUR,
- sťažovateľke M. F. vo výške 4000 EUR,
- sťažovateľke A. I. vo výške 3500 EUR,
- sťažovateľke M. F. vo výške 2000 EUR,
- sťažovateľovi S. H. vo výške 1000 EUR,
- sťažovateľke M. N. vo výške 1000 EUR.
- sťažovateľke M. K. vo výške 2.000,- EUR,
- sťažovateľke A. K. vo výške 2.000,- EUR,
- sťažovateľke M. B. vo výške 2.000,- EUR.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľom všetky trovy tohto konania.“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 532/2010 z 24. novembra 2010 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľov a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľov a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Dňa 25. januára 2010 bolo ústavnému súdu doručené vyjadrenie predsedu okresného súdu, v ktorom okrem chronologického popisu priebehu konania uviedol:

„Postup súdu bol ovplyvnený aj zmenami sudcov, ktorí podľa rozvrhu prácu v tejto veci konali- JUDr. G. V., JUDr. S. V., JUDr. A. Č. a JUDr. L. Š., avšak dĺžku konania ovplyvnili najmä skutočnosť, vyplývajúce z nedostatkov pôvodnej žaloby, v označení predmetu konania , účastníkov, zmenou v okruhu účastníkov v dôsledku úmrtí, zavadám v doručovaní, ktoré sú spôsobené aj veľkým počtom žalovaných , tiež aj pre nesúčinnosť žalobcu. Všetky úkony v tejto veci boli vykonané s cieľom vytvorenia podmienok pre meritórne rozhodnutie vo veci, viaceré pojednávania však nebolo možné vykonať pre procesné prekážky.

Tiež je potrebné uviesť, že sťažovatelia podali predsedovi tunajšieho súdu sťažnosť na prietahy v konaní dňa 21.7.2010, pričom sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu podali dňa 20.8. 2010, t. j. podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa z. č. 385/2000 Z. z. treba považovať za formálny úkon bez možnosti poskytnúť primeranú lehotu na opatrenia proti prípadným prietahom v tejto veci, avšak napriek krátkemu obdobou od podania sťažnosti na prietahy v konaní podľa z. č. 385/ 2000 Z. z. doposiaľ sa vo veci koná bez zbytočných prietahov, nariadením predbežného opatrenia podľa uznesenia č. k. 17C 169/1998- 404 zo dňa 28.9.2010 bola poskytnutá ochrana práv sťažovateľov dotknutých konaním účastníka Ing. P. B., vec sa pripravuje na predloženie Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu č. k. 17C 169/1998 zo dňa 26.1.2010, ktorým súd pre nesúhlas žalovaných nezastavil konanie o jeho žalobe v dôsledku jej späťvzatia a na rozhodnutie o odvolaní dotknutého účastníka proti uzneseniu č. k. 17C 169/1998- 404 zo dňa 28.9.2010, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 17 C 169/98 žalobcu A. D. proti sťažovateľom o vlastníctvo k nehnuteľnosti ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

Dňa 16. januára 1991 podal A. D. na Okresnom súde Košice-vidiek žalobu o vlastníctvo k nehnuteľnosti proti žalovaným: žalovanému v 1. rade F. R., žalovanej v 2. rade A. I., žalovanému v 3. rade J. D., žalovanej vo 4. rade T. J., žalovanému v 5. rade J. N., žalovanej v 6. rade A. B., žalovanej v 7. rade T. D., žalovanej v 8. rade J. J., žalovanému v

9. rade J. R., žalovanému v 10. rade J. R., žalovanej v 11. rade Z. G. (konanie bolo vedené na Okresnom súde Košice-vidiek pod sp. zn. 5 C 111/91, v súčasnosti je vedené pod sp. zn. 17 C 169/98).

Dňa 23. mája 1991 žalovaná T. D. uviedla právnych nástupcov po zomrelých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 23. mája 1991 žalovaná J. J. uviedla pozostalých, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 27. mája 1991 žalovaná A. I. uviedla ďalšie osoby, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania.

Dňa 7. augusta 1991 žalobca A. D. predložil súdu úmrtné listy M. F., K. R., J. D., Š. R.

Dňa 23. septembra 1992 sa uskutočnilo pojednávanie. Bolo odročené na neurčito s tým, že žalobcovi bola uložená povinnosť upraviť okruh pasívne legitimovaných účastníkov a upraviť petit. Žalovanej v 7. rade M. F. uložil povinnosť predložiť úmrtný list po nebohej starej matke.

Dňa 19. októbra 1992 žalobca žiadal o predĺženie lehoty na splnenie povinnosti uloženej mu na pojednávaní 23. septembra 1992.

Dňa 23. októbra 1992 žalobca rozšíril okruh žalovaných.

Dňa 11. januára 1993 žalobca doplnil a upresnil informácie o právnych nástupcoch M. F., rod. R., a J. F.

Dňa 17. októbra 1995 sa žalovaná T. Ž. vyjadrila k žalobe.

Dňa 19. októbra 1995 bolo doručené vyjadrenie žalovanej v 7. rade.

Dňa 19. októbra 1995 si uplatnila nárok aj M. M..

Dňa 19. októbra 1995 M. F. oznámila, že po smrti manžela J. F. ostali tri deti: G. F., J. F. a P. F., ktorí sa uchádzajú o dedičstvo po nebohom.

Dňa 19. októbra 1995 bolo súdu taktiež doručené uplatnenie nároku na pozostalosť A. T.

Dňa 25. októbra 1995 žalovaní E. F. a Z. M. uviedli, že trvajú na svojom podielovom spoluvlastníctve.

Dňa 5. septembra 1996 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom oznámil právnych nástupcov nebohého žalovaného J. R.

Dňa 25. septembra 1996 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej M. Z., v ktorom oznamuje, že jej právni predchodcovia sa s matkou žalobcu J. D. vysporiadali, a preto podielové spoluvlastníctvo predmetu sporu v skutočnosti stratilo opodstatnenie.

Dňa 13. novembra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 11. decembra 1996 bolo súdu doručené podanie žalovaných M. F., T. Ž., M. H., A. T., L. D., J. J., M. M., G. F., J. F. a P. F., v ktorom žiadali o vylúčenie zo sporu žalovaných pod č. 1, 6, 9, 10 a žalovaného pod č. A/1/a, ďalej žiadali o opravu čísla domu, o opravu mena otca M. F., ktorý sa nevolal Š., ale J. Taktiež v tomto podaní žiadali opraviť číslo LV. Ďalej žiadali o opravu vlastníctva k nehnuteľnostiam uvádzaným žalobcom a to, aby podiel týchto žalovaných bol prevedený na M. F.

Dňa 13. januára 1997 žalobca predložil súdu 5 rovnopisov pôvodnej žaloby, ktorú zmenil v zmysle uznesenia súdu a vzhľadom na úmrtie žalovanej v 2. rade. Tiež pripojil fotokópiu rozhodnutia Š. K. sp. zn. D 1161/89 z 9. októbra 1989.

Dňa 19. februára 1997 sa uskutočnilo pojednávanie. Súd uznesením sp. zn. 5 C 111/91 pripustil zmenu žalobného návrhu. Bol vypočutý žalobca A. D. a žalovaná v 5. rade D. J., pričom sa k jej vyjadreniu pripojili aj žalovaní v 3. a 4. rade. Pojednávanie bolo odročené na 19. marec 1997 s tým, že budú vykonané výsluchy ďalších účastníkov konania.

Dňa 10. júna 1997 bol doručený znalecký posudok znalca Ing. M. M.

Dňa 23. júla 1997 žalobca predložil požadované kolkové známky.

Dňa 17. septembra 1997 žalovaná D. J. ospravedlnila svoju neúčast', ako aj neúčast' svojich súrodencov na pojednávaní 17. septembra 1997.

Dňa 17. septembra 1997 bol vypočutý žalovaný Ing. J. M. a žalovaná M. F. Pojednávanie bolo odročené na neurčito. Súd uložil žalobcovi a žalovaným v 1. – 4. rade v lehote 30 dní doložiť platnú a zreteľnú snímku z pozemkovej mapy k parcele. č. ... a upravený okruh žalovaných.

Dňa 16. septembra 1997 žalobca zobral späť žalobu proti žalovaným J. D. a F. R. Týmto podaním taktiež upravil priezvisko žalovanej T. D. a uviedol, že J. R. D., resp. D. je nebohý.

Dňa 2. decembra 1997 sa uskutočnilo pojednávanie. Bola vypočutá žalovaná v 30. rade dr. G. D.. Taktiež bol vypočutý Ing. J. M. splnomocnený M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž. a M. I.. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že

žalobcovi bolo uložené, aby v lehote 10 dní predložil vyjadrenie k podaniu D. J. zo 17. septembra 1997.

Dňa 4. februára 1998 Ing. J. M. doručil protižalobu žalovaného.

Dňa 2. marca 1998 sa dostavila na výsluch žalovaná D. J.

Dňa 27. marca 1998 bolo súdu doručené ospravedlnenie dr. G. D.

Dňa 27. marca 1998 sa uskutočnilo pojednávanie. Súd rozhodol o čiastočnom nároku žalobcu a žalovaných v 1. až 4. rade. Nárok žalobcu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zap. na LV č. ... kat. úz. Z., ako aj vzájomný návrh žalovaných M. F., M. G., M. M., A. T., E. F., A. I., M. P., T. Ž., M. I., Ing. J. M. a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam-par. č. ... tak, že tieto patria v celosti do dedičstva po neb. J. F. a M. F., rod. R. a v 2/3 k parcele č. ... bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré bude vedené pod sp. zn. 17 C 169/98. Bol vyhlásený rozsudok.

Dňa 2. augusta 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, bez prerokovania veci bolo odročené na neurčito na účely zistenia nástupcov po zomrelých účastníkoch konania.

Dňa 27. augusta 2001 Obec Z. oznámila dátum úmrtia žalovanej T. J. a dedičov po nebohej.

Dňa 9. januára 2002 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní žalovaná Ing. Z. M.

Dňa 10. januára 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, bolo odročené na neurčito a navrhovateľovi i odporcom podávajúcim vzájomný návrh v lehote 30 dní súd uložil svoje návrhy na určenie vlastníckeho práva upraviť tak, aby sporné nehnuteľnosti boli označené podľa aktuálnych údajov katastra nehnuteľností, a návrhy doručiť v potrebnom počte vyhotovení.

Dňa 8. februára 2002 žalovaná M. F. podala návrh odporcov na určenie vlastníctva.

Dňa 13. februára 2002 vyzval súd odporcov podávajúcich vo veci vzájomný návrh označiť nehnuteľnosti, ktoré žiadajú určiť do dedičstva po nebohom J. F. a M. F.

Dňa 27. februára 2002 bol doručený dodatok k návrhu odporcov.

Dňa 16. marca 2002 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva.

Dňa 16. apríla 2002 okresný súd urgoval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva v lehote 10 dní.

Dňa 25. júna 2002 bola okresnému súdu doručená žiadosť o predĺženie lehoty, pretože prebieha rokovanie na uzavretie mimosúdnej dohody s odporcom.

Dňa 28. novembra 2002 okresný súd urgoval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva v lehote 10 dní.

Dňa 2. januára 2003 okresný súd urgoval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva v lehote 10 dní.

Dňa 12. marca 2003 okresný súd urgoval navrhovateľa, aby označil nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva.

Dňa 23. februára 2004 okresný súd požiadal Katastrálny úrad v Košiciach o doručenie výpisu z listu vlastníctva č. ... katastrálneho územia Z.

Dňa 5. marca 2004 bol okresnému súdu doručený výpis z listu vlastníctva.

Dňa 5. marca 2004 zo Správy katastra Košice-okolie bol súdu doručený LV č. ... k. ú. Z.

Dňa 17. júna 2004 žalobca A. D. upresnil svoj návrh v zmysle uznesenia súdu z 10. januára 2002.

Dňa 7. januára 2005 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby do 10 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 11. februára 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 21. februára 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť o poskytnutie primeranej lehoty (60 dní) na predloženie geometrického plánu z dôvodu, že ešte nebol geodetom vyhotovený, aj keď bol objednaný.

Dňa 6. júna 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 6. júna 2005 okresný súd vyzval M. F., aby v lehote 10 dní oznámila, či vzájomný návrh z 21. februára 2002 podala vo vlastnom mene alebo aj v mene odporcov v 1. – 41. rade, a zároveň predložila splnomocnenia. Vyzval aj Ing. Z. M., Ing. J. K., aby oznámili, či trvajú na vzájomnom návrhu z 2. februára 1998, ktorý podal ich právny predchodca Ing. J. M.

Dňa 13. júna 2005 bola okresnému súdu osobne doručená žiadosť navrhovateľa o poskytnutie ďalšej primeranej lehoty na predloženie geometrického plánu.

Dňa 15. júna 2005 a 16. júna 2005 M. F., J. K., Z. M., oznámili že trvajú na vzájomnom návrhu a doručili plnú moc na zastupovanie pre M. F.

Dňa 8. augusta 2005 okresný súd opätovne vyzval navrhovateľa, aby do 7 dní doručil aktuálny geometrický plán a kópie rovnopisov upresnenia návrhu zo 17. júna 2004.

Dňa 2. septembra 2005 navrhovateľ oznámil, že plán doteraz nebol vyhotovený a požiadal o primeranú lehotu na jeho predloženie.

Dňa 26. septembra 2005 navrhovateľ doručil geometrický plán, kópiu katastrálnej mapy, LV č. ... a plnú moc.

Dňa 12. októbra 2005 okresný súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k doplnenému a upresnenému návrhu navrhovateľa v lehote 15 dní.

Dňa 7. novembra 2005 bol spísaný úradný záznam: M. N. oznámila, že odporkyňa M. N. zomrela, uviedla dedičov.

Dňa 7. novembra 2005 M. F. zobrala späť protinávrh.

Dňa 23. januára 2007 okresný súd vyzval žalovanú M. F., aby oznámila adresu, na ktorej sa zdržiava žalovaná dr. G. D. (M. F. oznámila, že adresu, na ktorej sa zdržiava dr. G. D., zistiť nevie.)

Dňa 9. júla 2007 okresný súd uznesením ustanovil opatrovníčku pre žalovanú dr. G. D.

Dňa 20. júla 2007 okresný súd uznesením zrušil uznesenie tamojšieho súdu sp. zn. 17 C 169/1998 z 9. júla 2007 vzhľadom na to, že zistil, že žalovaná dr. G. D. sa nachádzala v mieste trvalého bydliska.

Dňa 6. augusta 2007 žalovaná dr. G. D. požiadala súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie k návrhu žaloby.

Dňa 20. novembra 2007 okresný súd uznesením opravil označenie účastníkov a výrok uznesenia č. k. 17 C/169/1998-216 z 10. októbra 2007.

Dňa 9. júla 2008 okresný súd vyzval G. R. a L. R., aby sa vyjadrili k návrhu do 15 dní od doučenia výzvy.

Dňa 22. októbra 2008 navrhovateľ doručil návrh na vypočutie svedkov.

Dňa 27. októbra 2008 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o zistenie pobytu Ing. S. J.

Dňa 30. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie Z. M. z neúčasti na pojednávaní z dôvodu zlého zdravotného stavu.

Dňa 6. novembra 2008 bolo súdu doručené ospravedlnenie M. N. z neúčasti na pojednávaní z dôvodu materskej dovolenky, zároveň splnomocnila zastupovaním M. F.

Dňa 7. novembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, bolo odročené na neurčito z dôvodu úmrtia ďalších dvoch účastníkov.

Dňa 18. novembra 2008 okresný súd žiadal register obyvateľov o zistenie pobytu Ing. S. J.

Dňa 16. februára 2009 okresný súd vyzval JUDr. J. P., aby v lehote 7 dní oznámil okruh dedičov po zomrelom J. I., a či predmetom dedičstva sú aj nehnuteľnosti v katastrálnom území Z. vedené na LV č. ...

Dňa 24. februára 2009 bolo okresnému súdu doručené oznámenie z notárskeho úradu o dedičskom konaní (nebolo ešte právoplatne ukončené).

Dňa 22. júna 2009 boli okresnému súdu doručené dôkazy na určenie výšky podielu zo spoločného dvora po nebohom J. F. a nebohej M. F.

Dňa 26. augusta 2009 okresný súd doručil navrhovateľovi vzájomný návrh odporcov, s výzvou, aby sa k nemu do 10 dní vyjadril, zároveň žiadal oznámiť, či s prihliadnutím na jeho zdravotný stav udelí splnomocnenie na zastupovanie advokátovi, prípadne inej osobe.

Dňa 3. septembra 2009 bolo okresnému súdu zaslané vyjadrenie A. D., že nesúhlasí s uvedeným návrhom, zároveň berie svoju žalobu proti odporcovi F. R. a spol. späť.

Dňa 5. októbra 2009 okresný súd oznámil A. T., T. Ž., M. F., M. P., A. I., M. F., G. F., že žalobca podaním z 3. septembra 2009 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň ich vyzval, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím, a oznámili, či aj po späťvzatí žaloby trvajú na vzájomnom návrhu z 15. decembra 2008 alebo ho berú späť.

Dňa 5. októbra 2009 okresný súd oznámil Ing. S. J. a spol., že žalobca podaním z 3. septembra 2009 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň ich vyzval, aby sa v lehote 7 dní vyjadrili, či súhlasia so späťvzatím.

Dňa 26. január 2010 okresný súd rozhodol uznesením tak, že konanie nezastavuje.

Dňa 12. februára 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie PaedDr. G. D., podľa ktorého jej otec predal svoj podiel, preto nie je účastníkom súdneho konania.

Dňa 19. februára 2010 bolo súdu doručené odvolanie žalobcu A. D. proti uzneseniu z 26. januára 2010, ktorý trval na späťvzatí a žiadal zastaviť konanie, čo dôvodil zlým zdravotným stavom a zdĺhavým konaním.

Dňa 14. mája 2010 okresný súd požiadal Okresný súd Prešov o zapožičanie dedičského spisu sp. zn. 26 D/2987/2005 po nebohej Z. G.

Dňa 14. mája 2010 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o zistenie dátumu úmrtia F. F.

Dňa 17. mája 2010 okresný súd požiadal Okresný súd Košice II o zapožičanie spisu sp. zn. 24 D 690/2008.

Dňa 17. júna 2010 bol okresnému súdu doručený vyžiadaný údaj o úmrtí F. F.

Dňa 14. júla 2010 bolo okresnému súdu doručené splnomocnenie advokátky JUDr. I. R. na zastupovanie A. T., T. Ž., M. K., A. I., A. K., G. F., M. F., M. F.

Dňa 10. septembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 17 C 169/1998-399 vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 12. septembra 2010 bola telefonicky dožiadaná Obec Z. na oznámenie informácií pre potreby rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 28. septembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 17 C 169/1998-204 nariadil predbežné opatrenie.

Dňa 11. novembra 2010 okresný súd vyzval účastníka, proti ktorému smeruje návrh na nariadenie predbežného opatrenia, aby oznámil, či podaním zo 4. novembra 2010 mienil podať odvolanie proti uzneseniu č. k. 17 C 169/1998-404 z 28. septembra 2010.

Dňa 12. januára 2011 okresný súd uznesením vyrubil súdny poplatok za odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v občianskom právnom konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd skúmal vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím najmä na skutkovú a právnu zložitosť veci (1), správanie sťažovateľa (2) a postup okresného súdu (3).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o určení vlastníctva k nehnuteľnosti.

Po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Zložitou sa môže javiť iba z dôvodu viacerých účastníkov konania a z toho vyplývajúcej komplikovanejšej situácie pri odstraňovaní nedostatkov žaloby, zmeny okruhu účastníkov v dôsledku úmrtí v kontexte s doručovaním písomností, ako aj vykonávania dokazovania výsluchmi účastníkov a svedkov. K faktickej zložitosti prispieva aj podávanie protinávrhov a „*dodatkov k nim*“ sťažovateľmi a ich dispozícia s nimi (vzájomný návrh podali a vzali späť a následne znova podali).

2. Pri hodnotení preskúmvanej veci podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, ústavný súd zo sťažnosti a spisu zistil, že na celkovej dĺžke konania sťažovatelia prípadnou neúčastou na pojednávaniach (v priebehu celej doby trvania konania vedeného pod sp. zn. 17 C 169/98 sa uskutočnili len 3) negatívny podiel nemali.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci.

Aj keď ústavný súd prihliadol na skutočnosť, že vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 111/1991 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorej boli sťažovatelia, respektíve ich právni predchodcovia účastníkmi konania a ktorá sa začala v roku 1991, musí konštatovať, že toto konanie právoplatne skončilo 26. septembra 1998 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 5 C 111/1991 z 27. marca 1998. Samotné namietané porušovanie sťažovateľmi označeného základného práva teda ústavný súd môže posudzovať až v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 169/98, ktoré začalo 26. septembra 1998.

Ústavný súd konštatuje, že celé namietané konanie je poznačené neefektívnym postupom okresného súdu. (Okresný súd aj sám v odpovediach na sťažnosti sťažovateľov adresované predsedovi okresného súdu uznal ich dôvodnosť).

Okrem neefektívneho postupu okresného súdu sa v priebehu konania vyskytli aj obdobia dlhšej nečinnosti okresného súdu (od 26. septembra 1998 do 2. augusta 2001 – 34 mesiacov, od 13. februára 2002 do 23. februára 2004 – 23 mesiacov, od 23. februára 2004 do 7. januára 2005 – 10 mesiacov, od 7. novembra 2005 do 23. januára 2007 – 13 mesiacov), spolu 6 rokov a 8 mesiacov.

Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako 6 rokov súd nevykonával vo veci žiadne úkony. Navyše okresný súd ani v ostatných obdobiach nevykonával vo veci vždy úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia počas súdneho konania nachádzali. Ústavný súd zo spisu zistil, že tie procesné úkony, ktoré okresný súd vykonal, sú poznačené neefektívnosťou, konajúci súd napríklad mnohokrát bezvýsledne vyzýval žalobcu na predloženie listinných dôkazov bez toho, aby použil aj poriadkové opatrenie voči žalobcovi. Okresný súd tým nevytváral podmienky na odstránenie právnej neistoty sťažovateľov. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Preto ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 248/2005 konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

S'ťažovatelia sa domáhali priznania primeraného finančného zadost'účinenia:

„Žalovaná J. J. uviedla vo svojom odvolaní zo dňa 23.5.1991 okruh dedičov, ktorí prichádzajú do úvahy ako účastníci konania - medzi inými aj s'ťažovateľov M. P., M. M., T. Ž., A. T., ktorých následne ako účastníkov konania uviedol žalobca A. D. vo svojom podaní sp. zn. 5C 111/91 zo dňa 23.10.1992.

Vzhľadom na tieto skutočnosti považujú s'ťažovatelia M. P., M. M., T. Ž. a A. T. za primerané, aby s'ťažovateľke M. P. bolo priznané finančné zadost'účinenie vo výške 7000 EUR, s'ťažovateľke M. M. vo výške 7000 EUR, s'ťažovateľke T. Ž. vo výške 7000 EUR a rovnako aj s'ťažovateľke A. T. vo výške 7000 EUR.

M. F. prihlásením úmrtia manžela zo dňa ... oznámila súdu, že po žalovanom v 13. rade J. F. sú právnymi nástupcami G. F., J. F. a P. F., ktorých označil vo svojom podaní zo dňa 5.9.1996 aj žalobca A. D. Ako účastníčku konania označil žalobca v podaní zo dňa 5.9.1996 aj s'ťažovateľku M. F.

Vzhľadom na tieto skutočnosti považujú s'ťažovatelia G. F., J. F., P. F. a M. F. za primerané, aby im bolo priznané finančné zadost'účinenie, a to s'ťažovateľovi G. F. vo výške

4000 EUR, sťažovateľke J. F. vo výške 4000 EUR, sťažovateľovi P. F. vo výške 4000 EUR a rovnako tiež sťažovateľke M. F. vo výške 4000 EUR.

V podaní zo dňa 9.10.1997 uviedol žalobca A. D. ako účastníčku konania sťažovateľku A. I.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka A. I. je účastníčkou konania od roku 1997 považuje za primerané, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 3500 EUR.

Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 13D 509/2005 po poručiteľke M. H., ktorá je účastníčkou konania od 23.10.1992, vyplýva, že právnymi nástupcami sú M. F., S. H. a M. H., rod. H., teraz N. Ako žalovaní sa uvádzajú v uznesení sp. zn. 17C 169/1998 zo dňa 10.10.2007.

Sťažovatelia M. F., S. H. a M. N. považujú za primerané, aby im bolo priznané finančné zadosťučinenie, a to sťažovateľke M. F. vo výške 3500 EUR, sťažovateľovi S. H. vo výške 3500 EUR a sťažovateľke M. H. tiež vo výške 3500 EUR.

Sťažovateľka M. K. je právnou nástupkyňou po účastníčke Z. G., ktorá zomrela dňa 20.11.2005. Podaním vo veci sp.zn. 5C 111/91 žiadal žalobca A. D., podľa vyjadrenia J. J. a T. D. zo dňa 22.5.1991 o pripustenie zmeny účastníkov, aby sa účastníčkou konania na strane žalovaných stala Z. G., ktorú následne ako účastníčku konania uviedol žalobca A. D. vo svojom podaní sp. zn. 5C 111/91 podanom zo dňa 21.10.1992.

Vzhľadom na túto skutočnosť považuje sťažovateľka M. K. za primerané, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- EUR.

Sťažovateľky M. B. a A. K. sú právnymi nástupkyňami žalovaného F. F., ktorý bol ako účastník konania označený podaním žalobcu A. D. vo veci sp. zn. 5C 111/91 zo dňa 21.10.1992.

Vzhľadom na túto skutočnosť považujú sťažovateľky M. B. a A. K. za primerané, aby im bolo priznané finančné zadosťučinenie, a to sťažovateľke M. B. vo výške 2.000,- EUR a rovnako tiež sťažovateľke A. K. vo výške 2.000,- EUR.“

Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie

ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za dôvodné priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, najmä vzhľadom na bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané priznať sťažovateľke M. P., M. M., T. Ž. a A. T. finančné zadosťučinenie v sume po 2 000 €, G. F., J. F., P. F. a M. F. po 1 500 €, A. I., M. F., S. H. a M. N. (H.), M. K., M. B. a A. K. po 1 000 € tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku ich právneho zastúpenia v konaní vedenom pred ústavným súdom advokátkou JUDr. I. R.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 120,23 €. Výšku základnej sadzby tarifnej odmeny bolo potrebné v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky znížiť o 50 %, lebo ide o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“. Za jeden úkon ústavný súd teda priznal sumu 60,11 € (za dva úkony pri 15 účastníkoch to predstavuje sumu 1 803 €). Podľa

§ 16 ods. 3 vyhlášky je režijný paušál 7,21 € za jeden úkon (za dva úkony pri 15 účastníkoch predstavuje sumu 216,30 €. Odmena za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom predstavuje sumu 2 019,60 €. Keďže advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 19 % (383,61 €) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa § 27 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 2 403 €.

Podanie právnej zástupkyne sťažovateľky doručené ústavnému súdu 20. septembra 2010 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie relevantné na rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2011